

1493

## 1. Beh. af Lovf. om Bes. af Sognepræsteembeder i Folketirken.

1494

neppe kunne komme noget Lovforslag ud i den første Tid om denne Sag. Naar den ærede Minister beraaber sig saa stærkt paa Kirkekommissionen og Landsthinget, kan jeg dog ikke Andet end sige, hvad ærede Medlemmer i Dørrigt ville kunne se af de vedkommende Forhandlinger, at man i Kirkekommissionen var i meget stærk Tvivl om, hvorvidt det Grundlag, som den ærede Minister har fremlagt, var det rette. Det var Tilfældet i den Grad, at Stemmerne ved anden Behandling stod lige, og at der først ved den sidste Behandling blev et Flertal derfor, medens der dog ogsaa var ikke saa, som vedblive bestemt at anfse dette Grundlag for urigtigt. I Landsthinget var der ganske vist Enstemmighed for det Forslag, der kom til os, men det blev tillige udtrykkelig udtalt af flere Medlemmer, at de kun stemte for det i det Saab, at det vilde komme tilbage i en usorandret Skikkelse, ligesom det jo ogsaa er bekendt, at der var endnu flere Medlemmer i Landsthinget, der sluttede sig til meget indgribende Ændringsforslag, som bleve forkastede der. Altsaa, saa enstemmigt Bifald som det syntes efter de faldne Ytringer, har det Forslag, den ærede Minister har forelagt, ikke fundet i disse andre Forsamlinger. Saavidt jeg forstod den ærede Minister, har han og i hvert Fald det ærede Medlem for Maribo (Frederiksen) draget min personlige Stilling til Forslaget ind i Forhandlingerne, og derfor maa det være mig tilladt med et Par Ord at omtale den, sljøndt jeg altid nødig kommer ind paa personlige Spørgsmaal. Min Stilling var ganske rigtig den, at jeg i Kirkekommissionen var Ordfører for et Forslag, som i Almindelighed kaldes den fiesvigiske Valgmaade; men det maa ikke glemmes, at jeg udtrykkelig i Kirkekommissionen sagde, at hvis Forslaget ikke blev vedtaget der, saa antog jeg, at det ikke oftere kom frem, og dette udtalte jeg i Tølelsen af, at i det Mindste jeg ikke oftere vilde bringe det frem. Jeg havde Tølelsen af, at det, da saa at sige, var et afgjørende Vendepunkt; da kunde det Grundlag, som jeg førte Ordet for, nemlig endnu være gennemført, naar man havde sluttet sig til det; man gjorde det ikke, og da jeg forudsaa dette, sagde jeg udtrykkelig forinden, at der herefter neppe længere kunde blive Tale om dette Forslag; men jeg sagde tillige, at det ikke vilde ligge fjænt at se, i hvilken Retning Forslaget da vilde komme til at gaa; thi i selve Slesvig er der en anden Valgmaade end den, jeg havde udvirket i mit Forslag og til den henviser jeg udtrykkelig, nemlig den, der bruges i Kjøbstæderne i

Gidsertødt og endnu nogle flere Stæder; jeg tror, at det i det Hele er en Trediedel af samtlige fiesvigiske Valgfaab, der besættes efter denne Valgmaade, og det er paa det Nærmeste den Valgmaade, der findes i det Forslag, jeg nu har den Ære at være Ordfører for, nemlig en saadan Valgmaade, hvor det overdrages til nogle Mænd af Menigheden at modtage samtlige Ansøgninger og derefter at indstille 3, mellem hvilke saa Menigheden vælger. Altsaa, min Stilling til det her foreliggende Forslag er i den fuldstændigste Overensstemmelse med mine Ytringer i Kirkekommissionen, saa fuldstændig, at det snarere maa forundre, at jeg har kunnet forudsæ den, og det ærede Medlem kan ikke bebrejde mig Noget i det Henseende. Jeg skal derfor blot endnu tilføje, at den Velvillie, han fra min Side ventede lige overfor sit Forslag, kan han ganske vist ikke gjøre Regning paa. Jeg hørte vel, at den ærede Minister sagde, at der var en Mulighed for, at der deri kunde findes Noget, han kunde slutte sig til, og det er jo ganske naturligt, da en Del af Forslaget er det Samme eller i det Mindste noget Lignende som det, Ministeren i sin Tid bragte os; men denne Tilslutning var saa ubestemt, at jeg ikke derefter kan stemme for Forslaget. Var selve Forslaget derimod kommet fra Regjeringens Side, havde det ligget for som Regjeringens Tanke om denne Sag, saa kunde min Stilling til det maafke være bleven en anden; men det, at det er kommet frem fra et enkelt eller enkelte Medlemmers Side, giver det virkelig ikke den Betydning, at det kan bringe mig til for dets Skyld at forlade et Grundlag, der har en saadan Fortid som det Forslag, jeg her holder i min Haand.

**Væjer:** Jeg skal kun gjøre den korte Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem, der nu satte sig, at jeg ikke aldeles indrømmer, at Mænd og Kvinder ere stillede lige, men der findes ogsaa en Ulighed Sted mellem Kvinderne indbyrdes. Lad os antage, at der er en religiøs Moder, som omtrent er 50 Aar; hun har ikke Valgret, naar hun er gift, men hun kan meget godt have en Datter paa 30 Aar, en ugudeligt Datter, som har Valgret, fordi hun er Cate. Dette forekommer mig at være en stor Ubillighed, som uden Vanskelighed kan fjernes. Jeg skal imidlertid indrømme, at det kan have kostet meget Arbejde at faae denne Paragraf affattet; jeg har selv prøvet paa at faae den omsformet, men jeg har set, at det er meget